

Bòlit La Rambla, Sala Fidel Aguilar
Rambla de la Llibertat, 1 - 17004 Girona

De dilluns a divendres de 9 a 20 h
Dissabtes de 9 a 14 h i de 15 a 20 h
Diumenges i festius de 9 a 14 h

Bòlit St Nicolau
Plaça de Santa Llúcia, 1 - 17007 Girona

De dimarts a divendres de 10 a 14 h i de 17 a 19 h
Dissabtes d'11 a 14.30 h i de 17 a 20 h
Diumenges i festius d'11 a 14 h
Dilluns tancat

Arts Santa Mònica
La Rambla, 7 - 08002 Barcelona

De dimarts a dissabte d'11 a 21 h
Diumenges i festius d'11 a 17 h
Dilluns tancat

PATROCINAT PER

iGuzini
cdmon

AMB LA
COL-LABORACIÓ DE

Transversal

M/A/C

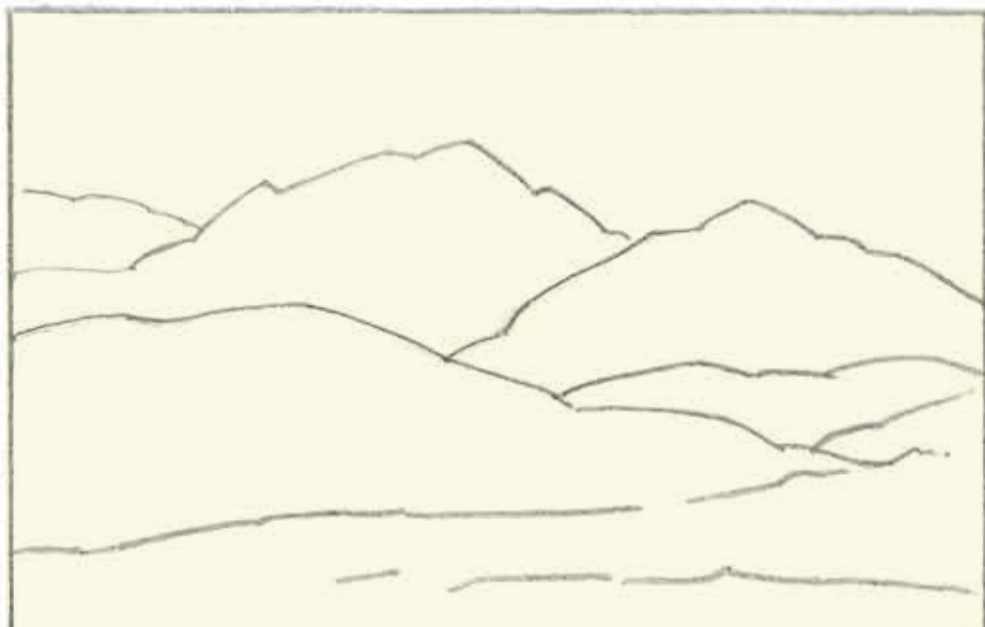
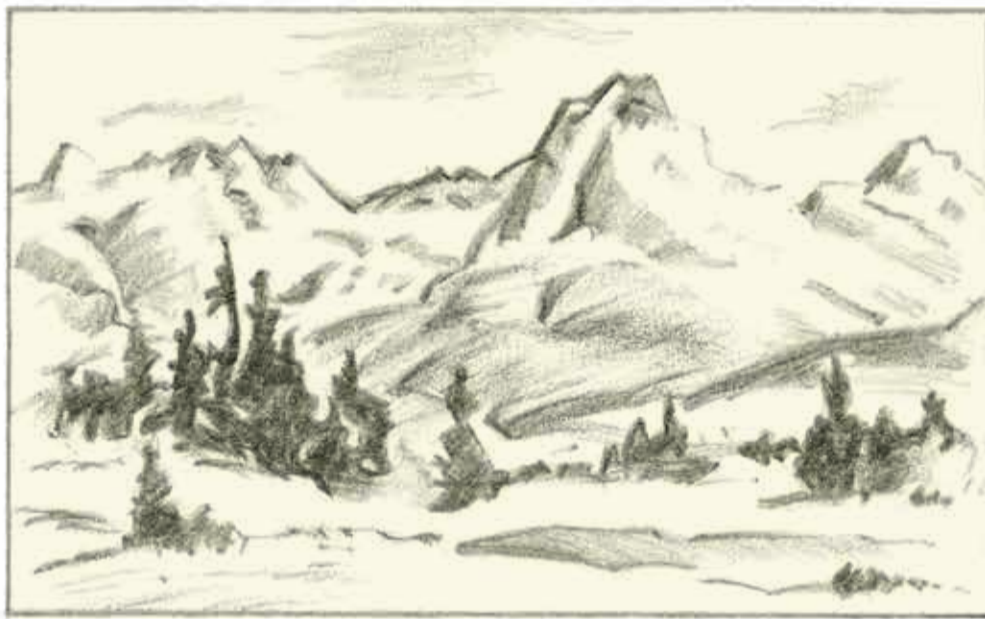
Ajuntament
de Sant Cugat

EL PRIN-
CHITO

MATADERO
MADRID

EL PRIN-
CHITO

GALERIA JOAN PRATS

Imatge: Rafel G. Bianchi. *How to Paint Mountains* (detall), 2016

DL CI 889-2016

Del 17 de juny a l'11 de setembre de 2016
Bòlit La Rambla, Sala Fidel Aguilar i Bòlit St Nicolau

Del 17 de gener al 9 d'abril de 2017
Arts Santa Mònica

CAMINAR SOBRE EL GEL

Èpica i disfuncionalitat en la pràctica artística

Pauline Bastard | Lúa Coderch | Rafel G. Bianchi
Lluís Hortalà | Fermín Jiménez Landa | Pere Llobera
Mercedes Mangrané | Àngels Ribé | Irena Visa

Comissari: David Armengol

UNA COPRODUCCIÓ DE

BÒLIT
CENTRE D'ART
CONTEMPORANI
GIRONA

Ajuntament
de Girona

Generalitat de Catalunya
Departament
de Cultura

SANTAMÒNICA

AMB EL SUPORT DE

JUANANÉ DE DUBRE

L'hivern de 1974, un jove Werner Herzog decideix anar caminant de Munic a París per visitar la seva amiga i crítica de cinema Lotte Eisner, que es troba molt malalta a l'hospital. En lloc de viatjar ràpidament a la capital francesa per reunir-se amb Eisner, Herzog inicia un viatge solitari i èpic a peu que, segons ell, mantindrà la seva amiga amb vida mentre camina.

El invierno de 1974, un joven Werner Herzog decide ir caminando de Múnich a París para visitar a su amiga y crítica de cine Lotte Eisner, que se encuentra muy enferma en el hospital. En lugar de viajar rápidamente a la capital francesa para reunirse con Eisner, Herzog inicia un viaje solitario y épico a pie que, según él, mantendrá a su amiga con vida mientras camina.

In the dead of winter, 1974, a young Werner Herzog set out from Munich on foot to visit his ailing friend and mentor, film historian Lotte Eisner, in hospital in Paris. Eschewing faster transport options, he set off alone on an epic hike in the belief that his coming on foot would keep Eisner alive.

CAMINAR SOBRE EL GEL

Èpica i disfuncionalitat en la pràctica artística

Quan camino,
és un bisó el que camina.
Quan descanso,
és una muntanya la que reposa.

Werner Herzog

L'hivern de 1974, un jove Werner Herzog decideix anar caminant de Munic a París per visitar la seva amiga i crítica de cinema Lotte Eisner, que es troba molt malalta a l'hospital. En lloc de viatjar ràpidament a la capital francesa per reunir-se amb Eisner, Herzog inicia un viatge solitari i èpic a peu que, segons ell, mantindrà la seva amiga amb vida mentre camina. La seva aventura va durar del 23 de novembre al 14 de desembre de 1974, i va donar lloc a un petit assaig publicat el 1978: *Vom Gehen im Eis*. L'any 2015, Gallo Nero Ediciones va publicar la traducció al castellà d'aquesta crònica del viatge.

Caminar sobre el gel és una exposició col·lectiva que situa el seu punt de partida en el relat d'Herzog. El cineasta alemany descriu de manera minuciosa els paisatges, situacions i pensaments que l'acompanyen durant el viatge. Una aproximació en què l'absència de practicitat de la seva gesta obre dues possibles lectures: d'una banda, l'activació del paisatge a través de la performance i l'experiència directa; de l'altra, una anàlisi sobre la disfuncionalitat en l'art, un context capaç de destinar un gran esforç i energia a empreses alienes a les convencions que configuren el nostre entorn.

En definitiva, *Caminar sobre el gel* analitza la fragilitat i la intensitat de tal acció—la de moure's per un lloc inestable, incert—mitjançant una trobada entre artistes de diverses generacions i procedències. Artistes que comparteixen el gest simbòlic, poderós i absurd d'Herzog: la narració de la vivència i la flexibilitat inestable de dedicar-se a l'art. Per cert, Lotte Eisner va vèncer la seva malaltia i no va morir fins el 1983.

CAMINAR SOBRE EL HIELO

Èpica y disfuncionalidad en la práctica artística

Cuando camino,
es un bisonte el que camina.
Cuando descanso,
es una montaña la que reposa.

Werner Herzog

El invierno de 1974, un joven Werner Herzog decide ir caminando de Múnich a París para visitar a su amiga y crítica de cine Lotte Eisner, que se encuentra muy enferma en el hospital. En lugar de viajar rápidamente a la capital francesa para reunirse con Eisner, Herzog inicia un viaje solitario y épico a pie que, según él, mantendrá a su amiga con vida mientras camina. Su aventura duró del 23 de noviembre al 14 de diciembre de 1974, y dio lugar a un pequeño ensayo publicado en 1978: *Vom Gehen im Eis*. En 2015, Gallo Nero Ediciones publicó una traducción al castellano de esta crónica del viaje con el título *Del caminar sobre hielo*.

Caminar sobre el hielo es una exposición colectiva que sitúa su punto de partida en el relato de Herzog. El cineasta alemán describe de manera minuciosa los paisajes, situaciones y pensamientos que le acompañan durante el viaje. Una aproximación en la que la ausencia de practicidad de su gesta abre dos posibles lecturas: por un lado, la activación del paisaje a través de la performance y la experiencia directa; por el otro, un análisis sobre la disfuncionalidad en arte, un contexto capaz de destinar un gran esfuerzo y energía a empresas ajenas a las convenciones que configuran nuestro entorno.

En definitiva, *Caminar sobre el hielo* analiza la fragilidad y la intensidad de tal acción—la de moverse por un lugar inestable, incierto—mediante un encuentro entre artistas de diversas generaciones y procedencias. Artistas que comparten el gesto simbólico, poderoso y absurdo de Herzog: la narración de la vivencia y la flexibilidad inestable de dedicarse al arte. Por cierto, Lotte Eisner venció su enfermedad y no murió hasta 1983.

WALKING IN ICE

The Epic and Dysfunctional in Artistic Practice

When I walk,
a buffalo walks.
When I rest,
a mountain rests.

Werner Herzog

In the dead of winter, 1974, a young Werner Herzog set out from Munich on foot to visit his ailing friend and mentor, film historian Lotte Eisner, in hospital in Paris. Eschewing faster transport options, he set off alone on an epic hike in the belief that his coming on foot would keep Eisner alive. He walked from 23 November to 14 December 1974. His diary of his odyssey—*Vom Gehen im Eis*—was released four years later; an English translation was published by Jonathan Cape in 1980 as *On Walking in Ice* and a Spanish translation was published by Gallo Nero Ediciones in 2015 as *Del caminar sobre hielo*.

Walking in Ice is a group exhibition inspired by Herzog's account, in which he meticulously describes the landscapes, situations and thoughts that accompanied him on his quest. His improbable heroic feat opens up two possible readings: activating the landscape through performance and direct experience; and analysing dysfunctionality in art, a context that can unleash great strength and energy for ventures unbound by the conventions that govern our environment.

Walking in Ice analyses the intense, fragile action of moving through unstable, uncertain terrain by setting up a meeting between artists of different generations and backgrounds who share Herzog's symbolic, powerful, absurd gesture: narrating the experience and unstable flexibility of producing art. Epilogue: Lotte Eisner pulled through and lived until 1983.